

i Skolen, at den Sæd skal nedlægges, hvoraf de unge, Landets Fremtid, skulle gaa ud. Og hvad Lærerne angaar, maa jeg vel nok sige — jeg har selv haft Skolen paa, saa jeg ved nok, hvor den trykkes — at man vist maa indrømme, at af Danmarks Embedsstand er der ingen, der for Tiden er saa slet lønede som Lærerne, ikke mindst naar man tager Hensyn til deres Gernings Ansvar og Besvær. Jeg tror, at det er paa høje Tid, at man hæver Lærernes dybt sunkne Niveau, ikke alene i økonomisk Henseende, men ogsaa i den almindelige Folkebevidsthed. Det er meget fedeligt, at Udtrykket „en sølle Degn“ er bleven en Betegnelse for den Klasse Mennesker. Jeg tror ikke, man kan forsvare at udsætte en Reform paa dette Omraade længere.

Over for den højtærede Trafikminister vil jeg blot berøre et eneste Spørgsmaal. Jeg beklager, at den højtærede Trafikminister har set sig nødsaget til at forlange et saa stort Antal Bogne, som rimeligvis skulle leveres færdige i forholdsvis kort Tid, fordi jeg frygter for, at dette Arbejde — hvad der ogsaa er blevet talt om fra anden Side i Salen — ikke skal blive nationalt. Nu sagde rigtignok den højtærede Minister, at han vilde ikke være bunden til at forhandle med en dansk Fabrik alene, men at Fornuftgrunde ved denne Forhandling maatte gøre sig gældende. Ja, det indrømmer jeg fuldt ud. Men jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa, at vi i min Egn have en Fabrik, som allerede er nævnt, nemlig „Scandia“, der vist indtager en meget fremragende Plads med Hensyn til Bognbygning. Og jeg tillader mig at gøre opmærksom paa en Ting til, nemlig det, at det kunde hende sig, at man netop paa Grund af, at man har denne Fabrik, faar Arbejdet billigst. Hvis man nemlig tænkte sig, at denne Fabrik ikke eksisterede, tror jeg, at man i langt højere Grad vilde være voldgiven de Tilbud, der indkom Syd fra eller andetsteds fra, end man nu er. Netop fordi man har denne Fabrik, der samtidig kan indgive sit Tilbud, har man en nogenlunde paalidelig Kontrol med de Tilbud, man faar nderfra. Jeg synes, det vilde være ret beklageligt, om Pengene til det Arbejde skulde gaa til Udlandet.

Mølgaard-Nielsen: Jeg forlangte Ordet forleden Dag for at omtale nogle væsentligste Forhold, men da et andet Medlem allerede udførlig har omtalt disse Forhold, kan jeg glæde ærede Medlemmer med, at jeg skal fatte mig i stor Korthed. Paa indværende Aars Tillægsbevillingslov findes

der en lille Bevilling paa 1,500 Kr. til Undersøgelse af vor Svineavl. Paa Grund af, at vi jo have Indførelsesforbud for Svin Vest fra, altsaa fra England, fordi der var Svinepest derovre, har Ministeriet fundet det rigtigt at forsøge paa at ophjælpe Avlscentre her i Landet, og disse Penge skulde altsaa bruges til Undersøgelse af, hvorvidt der fandtes saa gode Avlsdyr her hjemme, at en saadan Foranstaltning kunde fremme vor Svineavl i saa væsentlig Grad, at vi kunde slippe for at savne de Svin, som foreløbig ikke maa indføres. Jeg tillod mig ved denne Sags Behandling at spørge den højtærede Minister, om han ikke under betryggende Forholdsregler kunde ordne det saaledes, at vi kunde saa Svin indførte fra England. Naar vi f. Eks. indførte Karantæne, kunde man vel være nogenlunde sikker paa, at Emitten ikke indførtes her i Landet. Den højtærede Minister gav mig det Svar, at dette var en væsentlig Sag, idet den Svinepest, som græserede derovre for Tiden, var ret farlig. Den var ikke alene ondartet, men den holdt sig ogsaa i længere Tid. Han henviste til, at naar vi f. Eks. havde en Karantæneanstalt ovre i Esbjerg, og det efter længere Tids Forløb — han nævnte f. Eks. et Tidsrum paa 6 Maanedere — viste sig, at et enkelt Dyr var smittet, saa vare alle Dyrene mistænkelige. Jeg kan nu tænke mig, at disse Undersøgelser ikke have ført til det ønskede Resultat. Det er en Kendsgerning, at vor Svinebestand gaar meget tilbage, og det er sørgeligt at se, hvad jeg i disse Dage har lagt Mærke til, at der i en Markedsberetning kan staa, at danske fattede Varer ere upaaagtede. Hidtil have vi jo kunnet glæde os ved, at dansk Flaesk har haft et godt Renomme, navnlig paa det engelske Marked. Undersøgelsen har altsaa desværre ikke vist, at vi have saa gode Dyr her i Landet, at vi kunne saa et Avlscentrum frem, som man kunde holde sig til. Den højtærede Minister har sluttet sig til det, som jeg har foreslaaet, at indføre Svin fra England, men det er rigtignok indskrænket her til Sjælland alene. Jeg bad derom den Gang i Foraaret, særlig for Holstebroegnens Bedkommende, idet det jo er enhver bekendt, at der er ydet store Ofre fra Enkeltmand paa denne Egn, og at vor Svinebestand der har været særlig god. Det ærede Medlem, som jeg stigede til før, har ogsaa spurgt den højtærede Minister om, hvorledes det kunde være, at et Andragende om at opnaa den samme Rettighed var nægtet Holstebro Svineslagteri eller Direktøren derved. Han vilde nemlig ogsaa gerne indføre Svin fra Eng-